

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Modesti Tavbengall Apologeticus Adversus Umbras Oratij Melliti

Hansiz, Marcus

Pragæ, 1723

Caput XXIII. Quam egregie græcatus sit Mellitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39569

CAPUT XXIII.

Quam egregie græcatus sit Mellitus.

HOc enimvero ego non tantum Græce, sed plane Latine, imo Germane, id est, evidenter demonstro. Vide, quid dicam : evidenter demonstro sic :

Si in ijs quæ contra Societatem scripsisti, non esses græcatus, jam dudum e rerum natura DEUS & Sedes Apostolica, omnesque boni Societatem eliminassent ; certe illam adeo non æstimarent & foverent ; nisi dicas, in facie Ecclesiæ, ad aras & Sacrosancta tolerari publicos idololatrias ; aut Pontificem, Principes omnes Christianos, qui talia tolerant, esse paris farinæ : Atqui Societas hæctenus, laus Deo ! eliminata non est : estque apud omnes supradictos in pretio & amore, ergo tu in ijs, quæ contra Societatem scripsisti, manifeste græcatus es.

Rursum sic argumentor ; Si tu in ijs, quæ contra Societatem scripsisti, non esses græcatus, parum provide agerent Principes, Episcopi, alijque Viri prudentia & probitate

tate insignes, quod Societati JESU conscientias suas, filios suos instituendos, & sæpe numero summa quæque Ecclesiæ negotia committant. Quis enim hæc provide committat idololatriæ? monasteriorum Ecclesiasticorumque spoliatoribus? talibus denique, quales tu descripsisti non JESU sed diaboli Socijs? Sed evidenter falsum est, Principes, Episcopus, aliosque summos viros non agere prudenter aut provide, quod talia Societati committant; ergo tu in ijs, quæ contra Societatem scripsisti, græcatus es. Vide, quam utar termino mansueto & humano: non dico: *mentitus es*; sed tantum: *græcatus*.

Age, de integro sic instruo argumentum ex telo a te mihi suggesto: Si tu in ijs, quæ contra Societatem scripsisti, non esses græcatus; Episcopi, alijque viri Ecclesiastici tam Petrini, quam Religiosi non fuissent in Societatem tam mire benefici, ut tute prædicasti: certum enim est, eos beneficia sua collocasse prudenter, proinde non contulisse immeritis, sed talibus, quos videbant dignos beneficijs, minime autem idololatriæ, aut Monasteriorum parochorumque prædonibus, Socijsque diaboli.

Atqui Episcopi, alijque viri Ecclesiastici &c. fuerunt in Societatem mire benefici, quod & ipsi uno ore fatentur & prædicant, & tu multis exemplis recte demonstrasti: ergo tu in ijs, quæ contra Societatem scripsisti, græcatus es.

Adhuc unum in gratiam tui quondam Confessarij, de te optime meriti, si tu in ijs, quæ contra Soterium scripsisti, non esses græcatus, tunc Soterius vel fuisset homo perditus sceleratus, vel fatuus: quia ut tu dicis, scripsit asserta gravissime contumeliosa, & injuriosa in alios Religiosos Ordines, gravissime scandalosa, abominanda, impudentissima, detra

detractoria; Qui autem talia scribit & in vulgus spargit, non potest non esse nisi perditæ sceleratus, si id faciat scienter & deliberate: vel si id non facit scienter & deliberate, non potest excusari ab infania, qui tales enormitates non agnoscat.

Atqui evidens est (quantum evidentia moralis haberi potest) evidens, inquam, est, Soterium non fuisse hominem perditæ sceleratum, aut fatuum. Constat enim fuisse virum pietissimum, nullo sinistro affectu in Ordines alios abreptum; cum eisdem etiam plurimos Candidatos submiserit; denique habuisse perpetuum & universale testimonium ab omnibus Austriacæ provinciæ Jesuitis, quod fuerit vir singularis virtutis & prudentiæ; idemmet testimonium ab plurimis alijs tum Religiosis, tum secularibus, denique ab ipsis Societatis JESU Superioribus, qui eum in summis suæ Provinciæ officijs præfecerunt, ergo tu in ijs, quæ contra Soterium tam profligate scripsisti, græcatus es.

Ex hoc jam sequitur aliud argumentum:

Vel tu, quæ contra Soterium scripsisti, imprudentissime scripsisti, vel es græcatus: Probo: vel agnovisti, quod bona mente suas considerationes Soterius scripserit, vel non agnovisti: Si non agnovisti bonam ejus mentem, hoc ipso putasti eum perditæ sceleratum aut fatuum, & hoc erat imprudentissimum, ut paulo ante ostendi; qui evidenter falsum. Si agnovisti ejus bonam mentem, ergo græcatus es tunc, quando dixisti, eam impudenter, maturose scripsisse.

Rursum sic : Vei agnovisti bonam ejus mentem, vel non agnovisti : Si agnovisti, ergo impudenter & malitiose tam abominandis scommatis & convitijs innocentem affecisti. Si non agnovisti bonam mentem, ergo cæcus & hebes fuisti, quod non adverteris, in quibus circumstantijs, quove modo ejus considerationes fuerint propositæ, videlicet non absolute, sed problematice.

Denique sic arguo : vel tibi fuit dubium de ejus bona mente, vel non fuit dubium : Si non fuit dubium, ergo impudenter & malitiose eum tanquam calumniatorem, detractorem, propudiosum, scandalosum, alijsque scommatis traduxisti : Si fuit dubium, ergo si prudenter agere voluisses, debuisses præsumere pro innocentia Viri; ex omni jure. Nemo enim præsumitur nocens ; Et hujus saltem præsumtionis fundamentum erat grave, nempe ipsa Virtus & Sanctitas Viri apud omnes testata, Igitur cum non præsumpserit, impudenter & injuriose fecisti. Sed satis tandem de his. Illud tamen præterire non possum, quod tu Jesuitis lautitias in victu, quod divitias, quod spolia monasteriorum objicias.

